

ся врекълъ че ще го направи отецъ на много народы, и особно ще бѫде неговъ Богъ. на това Богъ направилъ съ него завѣтъ. Знамѣніе на завѣта было обрѣзаніе—то. Въ туй време Богъ ся обѣщалъ да дари на Аврама сынъ *Исаака*.

Друдъ пѣть Авраамъ видѣлъ трима странницы, и ги приканилъ нагости. Видѣло ся че въ образа на странницы—тѣ былъ Господь съ два Ангела.

Господь подтвърдилъ на Авраама, че подиръ година ще му ся роди сынъ, и то становало, ако и да бѣлъ тогазъ Авраамъ сто³ годишенъ.

Вѣра—та и послушаніе—то Аврамово Богъ показва съ примѣръ за потомство—то, особенно по слѣдующій начинъ: Той заповѣдалъ да му изгори сынаси Исаака въ жертва. Авраамъ приготвилъ жертвениника, натрупалъ на него дръва и надъ тѣхъ гудилъ Исаака; но кога дигналъ ножа да заколи сынаси, Ангелъ божій му задържалъ рѣкъ—тѣ.

За тѣзи послушность Богъ, не само бла-